

Primer Foto

... En cap molt de gran haver-li fet perure així la tarda. Dregui
que si se hagués de sortir després aquest contracte...

... Potser hauria pogut anar aquest matí al despatx, però a mi
m'era impossible...

... Mirava tot això, que es el teu mare, Rosa, que està impregnat de
la teva existència de cada dia. No pots imaginar-te quin sen-
cio tens, en què FERRÁN pensar que entraria a les parotes que
t'has vist veixer i creixer.

... Estar a casa teva, a prop teu.

... Tens por que ens vagin, què EN ens sentin?

... No em diguis més senyor Canamada. No et recordes de res? De ets
Rosa, la meua Rosa? No t'ha dit que t'estimava? I tu, no has co-
rresponat als meus besos?

ELLA I ELS ALTRES

... I tant poc. Persones que porto a la sang, homes pocs
s'estimo, Rosa. I tu que tu també m'estimes.

... Estem tu i jo sols; un home i una dona, sols i que s'estimen.
Que nos pot haver-hi al món?

... Escolta, Rosa, em seria impossible concentrar-me ara en aquest
estupida contracte. Venia cap aquí pensava en nosaltres, en els
nostres passeigs pel Parc, en les nostres converses... Mai no
he sentit, amb una dona, el que sento amb tu. Dir-te que t'estimo
no es prou. Son paraules que han servit massa, que no volen dir
el que jo sento, el que voldria fer-te comprendre. Quan estic
amb tu, em sento lliure, jove, com si tingués vint anys.

... El contracte serà de compte-participació en tota els negocis

Primer Acte

- === Em sap molt de greu haver-li fet perdre així la tarda. Cregui
que si no hagués de sortir demà aquest contracte...
- === Potser hauriem pogut anar aquest matí al despatx, però a mi
m'era impossible...
- === Mirava tot això, que es el teu marc, Rosa, que està impregnat de
la teva existencia de cada dia. No pots imaginar-te quina emo-
cio tenia, en pujar, de pensar que entraria a les parets que
t'han vist neixer i creixer.
- === Estar a casa teva, a prop teu.
- === Tens por que ens vegin, que ens sentin?
- === No em diguis mes senyor Casamada. No et recordes de res? No ets
Rosa, la meva Rosa? No t'he dit que t'estimava? I tu, no has co-
rrespost als meus besos?
- === Tens raó. Perdona'm. Però et porto a la sang, només penso en tu,
t'estimo, Rosa. I se que tu també m'estimes.
- === Estem tu i jo sols; un home i una dona, sols i que s'estimen.
Que mes pot haver-hi al món?
- === Escolta, Rosa, em seria impossible concentrar-me ara en aquest
estupid contracte. Venia cap ací pensava en nosaltres, en els
nostres passeigs pel Parc, en les nostres converses... Mai no
he sentit, amb una dona, el que sento amb tu. Dir-te que t'estimo
no es prou. Son paraules que han servit massa, que no volen dir
el que jo sento, el que voldria fer-te comprendre. Quan estic
amb tu, em sento lleuger, jove, com si tingues vint anys.
- === El contracte será de compte-participacio en tots els negocis

que la casa Charles Brown and Company realitzi a Espanya sota les condicions següents de participacio....

=== Rosa, Rosa meva; jo et vull fer feliç. Deixa'm que et faci feliç. Tingues confiança en mi.

=== Un trenta per cent en els beneficis i en les pèrdues, en el primer any, i un trentacinquè els següents quatre anys... Hi ha unes clausules que ja les porto escrites...

=== Jo el conqueriré per tu. Rosa meva, quin greu em sap de no haver-te trobat quan jo tenia vint anys i tu quinze.

=== Rosa, Rosa meva.

=== Qui serà? Anirás a obrir?

=== Estaré molt content de tenir-la de companya de feina. Suposo que la seva germana no m'ha fet pas una mala reputacio.

=== Si, eren molt amigues meves, quan... fa anys, quan hi vivia.

=== La seva cunyada exagera, n'estic segur, Però n'estic molt afatigat. Miri, Rosa, no vull destorbar-li mes la tarda del diumenge. Li deixare aquells esborranys i si em pot enllestir aquest vespre el contracte, demà al matí a primera hora ens el mirarem, abans de dur-lo a la signatura del gerent. Li sembla be?

=== Molt honorat d'haver descobert que teniem amistats comuns. Saludi al seu marit. Passio-be.

Segon Acte

=== Rosa, Rosa meva.

=== Com podia deixar de venir, aquest dia? Masses dies hem estat sense veure'ns. Ahir vaig tornar, ja ho saps.

=== Si, tot ha sortit com jo desitjava. El dia que decideixi, puc anar a prendre possessió del carrec, El dia que tu vulguis, podrem anar-nos-en, tots dos.

=== Si, tots dos. Et creus que em resignaria a marxar d'ací, i a deixar-ho tot, si tu no venies amb mi? Sense tu, no em veig amb cor de fer res. Amb tu, haure de triomfar per força.

=== Es clar que si. Hi he pensat molt; he patit molt. Però ara la meva decisió ja està presa, i res no la fara torcer.

=== En els altres? Es que davant de la propia felicitat, davant del dret que tens a la vida i a l'amor, hi ha lloc per a pensar en els altres? Per a mi no existeix ningú més que tu; no hi ha res més al món que el nostre amor.

=== Hi penses tu en els altres?

=== No estas cansada d'aquesta vida que hem seguit fins ara? No estas cansada d'haver-nos d'amagar, de disimular els nostres amors com si fossin una cosa culpable, un delictes? No vols que, plenament, davant de tothom, tu siguis la meva dona i jo sigui teu només?

=== Doncs a les teves mans tens poder canviar la teva existencia. Si dius que si, fugirem tots dos d'ací i ens anirem cap al Marroc. La feina que hi tinc es de profit i te un gran esdevenidor. Tu m'ajudarás, ja ho veurás. Treballarem junts. Soc jo l'egoista, que no puc ni vull despendre'm de la millor col-laboradora que he tingut mai.

=== Ets ben lliure. No hi ha res que et retingui.

=== Però m'alliberare, t'ho asseguro. Quan l'amor ha mort i només queda la rutina o els vincles legals, que vols que em

retingui? Primer de tot, t'ho torno a dir, ve el nostre amor, la nostra felicitat. Vull dir doncs, la meva. I soc jo qui ha de lluitar per aconseguir-la. Passa la joventut. Un bon dia em trobare amb els cabells grisos i l'esperit entumit. I no vull abandonar ara que l'he trobada, aquesta possibilitat de ser feliç. Vivia com t'ho dire? en una mena de mon artificial; la meva feina, la meva casa, la família, la rutina de cada dia... Semblava que alló era el que comptava... Poc a poc, m'anava desinteressant de les altres coses; no anava a un concert, perquè no tenia temps; no llegia un llibre, perquè els llibres de comerç em preniem l'esma de mirar-ne cap mes... No em recordava del que era poesia, ni de quin color tenien les postes de sol...

=== Ara amb tu, he descobert de nou la bellesa del món. Tu m'has ensenyat de nou a confegir versos d'amor; tu m'has fet adonar de la bellesa d'una pintura, de l'emocio d'un llibre.. Anant amb tu he vist, altra vegada, com els camps eren verds i com les orenetes volaven, i com el mar tenia mil colors i com el sol reflectia el blau dels teus ulls...

=== I t'he trobat a tu. He trobat la Dona. No aquell esser distret que se't penja del braç i pensa en vestits; no la noieta frívola que vol que li diguin constantment que es bonica i que només cerca que la duguin a balls i a diversions; no la que va adalerada darrera de l'home, perquè sense l'home no es res. No. La Dona completa. Tu. La dona que no necessita res ni ningú, perquè en ella ja tot es complet i es pot mesurar amb els Homes. però que espera el dia que trobara aquell que podrà elegir lliurement per fer-lo feliç, perquè ell la faci feliç. Si no t'hagués trobat, ignoraria

que al mon existien, aquestes dones. O potser es que no existeixen; es que he tingut la sort de trobar l'única que existeix. I voldries que me la deixes perdre, encara que per tenir-la ho hagués de sacrificar-ho tot? Si no sacrifico res. Si em desprenco de la pell vella, que em feia nosa, i torno a una nova joventut, mes radiant, mes completa que la que ja havia oblidat, de tan lluny com em semblava. I tot t'ho dec a tu, Rosa meva.

=== Prou que vas resistir-te. Vaig haver d'insistir, d'esser porfidios... em refusaves fins la ma.... i encara ara...

=== El nostre primer bes. Com podria oblidar-lo; mai a la vida no he tingut una sensació tan completa d'abandó, d'unio amb una persona. Eren les nostres ànimes que s'ajuntaven amb els nostres llavis. Com s'unien quan els meus dits empresonaven els teus, en aquell concert, te'n recordes?

=== I després tornar a la claror de la lluna, en una ciutat que semblava morta, tu i jo, molt junts, tu i jo sols...

=== De que no estas segura, Rosa meva? Del meu amor? Del nostre amor?

=== No hi pensis. Tingues fe en mi. Jo vull fer-te feliç. I aviat, molt aviat, en serem.

=== Molt aviat. La setmana entrant, com a mes tard. Demà mateix si puc. Dire que si? Tu has de decidir-ho.

=== Escolta: la setmana entrant marxarem. El vaixell surt de bon mati. Abocats a la barana veurem allunyar-se la ciutat, els campanars de la Catedral, de Colon, Montjuic... tot anirà quedant se lluny, enrera, tot desapareixera davant nostre. I serem nosaltres dos sols: tu per mi; jo per tu. El mon serà nou, verge, al

nostre davant. I serà un mont fet a mesura del nostre amor.
Serà com si fos veritat, com si tu només tinguessis quinze
anys i jo vint.

=== Ho sera. No en dubtis. Demà començarem a preparar-ho tot. M'has
d'ajudar tu.

=== I el mon s'obrirà al davant nostre. I el passat desapareixera
Creu-me, Rosa.

=== Rosa, la meva dona.

=== Rosa, la meva estimada, el meu amor.

=== Fins a demà. No, no cal que m'acompanyis. Sé el camí.

Tercer Acte

=== Bona tarda, Rosa.

=== Si, senyora... Perdoni, pero he vingut per veure la Rosa.

=== Que ha passat, Rosa? T'he estat esperant al bar de baix de fa
mitja hora. No podia resistir mes la impaciència. Et sap greu
que hagi pujat a cercar-te?

=== Rosa, avui es el gran dia. Demà de matinada, surt el vaixell;
i aquesta nit comença la nostra vida. Rosa, que tens? Es per
tot aixó que ha dit la teva cunyada? Ha volgut ferir-me i
t'ha ferit a tu, no es aixó?

=== Que vols dir? Rosa, tu ho saps tot, de la meva vida. Mai no
t'he amagat res. I saps que ara ho deixo, per tu, tot. Absolu-
tament tot. Demà sere un home lliure, deslligat de tot el
meu passat, i emprendre una nova vida, amb tu i per tu. Es
aixó sol el que compta.

- === Si li he dit...No, no encara..Pero tot ho tinc ja disposat.
Demà quan ja siguem fora,les coses quedaran totes resoltes i aclarides....No es podrà queixar de mi;la deixaré en bona situació...i com que fa temps que sap que no l'estimo....
- === Si no ho sap,s'ho deu pensar...Alguna indirecta m'he hagut de sentir darrerament....Tant se val.El cas es que demà tots aquests llaços estaran desfets.I que només m'hi haurà un que comptara:
El llaç que ens ahurà unit tu i jo.
- === Potser en l'amor propi....L'hi sabra greu,es clar...Pero no hi pensis.Som nosaltres que comptem...Ja veuràs.A Casablanca he fet reservar una caseta nova,amb totes les comoditats.Estarem molt a prop del despatx...i a prop també del centre;tindrem els teatres i els cinemas molt a la vora...Vull que visquis be,que al meu costat no hi trobis a faltar res...
- === No ho se...No crec que ella els ho digui..Els diran que he hagut de sortir de viatge,per una llarga temporada..Sera el millor,es clar...Ja l'hi fare dir, a ella...que no els ho expliquin fins que siguin mes grans...Hauré hauré d'enviar-los de tant en tant una postal.
- === No pot ser? que vols dir?
- === Pero,que dius,Rosa? No n'hem parlat prou vegades? No ho havien ja discutit tot?no estavem ja decidits?Dema de bon matí surt el vaixell,Rosa.
- === Rosa,fes el favor.Es massa tard per tornar enrera.No et comencis a posar preocupacions.T'asseguro que jo sabré liquidar la meua vida pasada amb el minim d'estralls.No tinc ganes de fer patir ningú inutilment.No tinguis por per aixó.Es aixó que t'angunie-

ja, oi? La meva dona, els meus fills...

=== Nosaltres dos? Que vols dir? que no m'estimes, tu, doncs? o be creus que jo no t'estimo?

=== La nostra desgracia? la nostra sort, deus voler dir. Et creus que tothom pot trobar-lo, com nosaltres, un amor que esclati així com un gran incendi, que ho il·lumini tot, que ens ensenyi les coses que valen la pena i les que eren una rosa. Jo no sabia que era estimar, que era viure, fins que vaig besar-te als llavis, Rosa meva.

=== No blasfemis, Rosa.

=== Es que jo no vull que ens el fem aquest mal. No vull que et complaguis a turmentar-me i a turmentar-te. Escolta, Rosa:

Vols que t'ho juri? Mai mes no parlare de res del que deixo; per mi serà com si res ni ningú no hagues existit abans que tu, ni dona ni fills...

=== Me n'oblidaria. I si els records venien a voleiar una vegada com a rates-pinyades entorn de la nostra felicitat, un bes teu els allunyaria, i tu no en sabries res.

=== No, t'ho juro. Jo prenc damunt meu totes aquestes responsabilitats. Per damunt de tot, la de fer-te feliç.

=== Tu? Tu ets ben lliure. Ningú no et lliga. Ara mateix la teva cunyada... Vols seguir vivint així?

=== Tot això, tu t'ho imagines. No et necessiten. Nomes et necessito jo. No pensis mes en aquestes coses. Tu no tens cap responsabilitat en les vides dels altres, en les felicitats dels altres. Nomes hi ha la teva vida, la teva felicitat que comptin... I la meva felicitat, Rosa.

=== Es absurd, aixó que vols. Es impossible. Tot estava a punt.
Demà haviem de deixar aquesta vida. Aquesta nit havies de ser
meva, la nostra nit de noces, Rosa.

=== Rosa. T'estimo, et necessito, et desitjo. Rosa, Rosa meva.

=== Pero es que jo et vull per mi, per sempre.

=== No ho diguis aixó. El nostre amor està fet de carn i d'esperit.
Jo et desitjo amb el cos, pero també amb l'ànima. I si et tenia
una sola vegada, ben meva, no ho podria oblidar mai mes.

=== No pot ser Rosa, Rosa meva. Vina amb mi.

=== Rosa...

=====